

INFORME SOBRE LA SENTÈNCIA DEL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL DE 12 D'ABRIL DE 2018, EN REFERÈNCIA AL SISTEMA DE LICÈNCIA ÚNICA

Assumpte: Informe sobre l'afectació al sistema de llicència única per la STC de 12 d'abril de 2018

Se sol·licita informe a aquest Servei sobre l'afectació al sistema de llicència única establert en l'article 23 de la Llei 15/2014, atesa la reinterpretació continguda en la Sentència del Tribunal Constitucional de 12 d'abril de 2018, obrant en qui informa els següents

ANTECEDENTS

Primer.- L'any 2014, mitjançant la Llei 15/2014, de 16 de setembre, en virtut del seu article 23 es va modificar el sistema d'emissió de llicències federatives vigent fins llavors que contenia l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 10 d'octubre, de l'Esport. En la nova redacció, l'Estat establia que per a la participació en competició oficial de qualsevol àmbit territorial calia estar en possessió d'una llicència emesa per les federacions autonòmiques integrades a les federacions estatals corresponents: la denominada llicència única.

Segon.- Igualment, la modificació del 2014 va preveure que, amb l'objectiu de minorar el perjudici econòmic patit per les federacions espanyoles en el nou sistema d'emissió de llicències, calia establir un acord de repartiment de quotes sobre la totalitat de les llicències úniques emeses ara per les federacions autonòmiques.

Tercer.- Per tal de fer efectiva la vigència d'aquesta denominada llicència única, la Llei del 2014 va establir en l'article 23 l'obligatorietat de crear un cens únic gestionat per les federacions estatals al qual les federacions autonòmiques havien de comunicar les llicències federatives emeses per cadascuna d'elles.

Quart.- L'11 de juny de 2015, Catalunya va presentar recurs d'inconstitucionalitat davant del Tribunal Constitucional contra l'esmentat article 23 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, per considerar que el precepte impugnat contrariava la seva competència exclusiva en matèria d'esports, vulnerant l'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Cinquè.- El 12 d'abril de 2018, el Tribunal Constitucional ha dictat sentència al respecte, per la qual es redefineix la interpretació de l'article 23 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre; pel qual es modifica l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 10 d'octubre de l'esport.

A la vista dels fets exposats i d'acord a la petició que la Presidència de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya ha tramès a aquest Servei, s'emet el següent

INFORME

La Sentència del Tribunal Constitucional de 12 d'abril de 2018, en les seves decisions referents a l'article 23 de la Llei 15/2014 de 16 de setembre, pel qual es modifica l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 10 d'octubre de l'Esport, estableix la interpretació deguda del precepte impugnat en virtut del marc competencial vigent en matèria esportiva, tot admetent parcialment el recurs d'inconstitucionalitat presentat per la Generalitat de Catalunya.

D'acord a l'alt Tribunal, el pretès nou sistema d'emissió de llicències federatives que va voler implantar la Llei del 2014 no pot tenir els efectes "horitzontals" que el legislador estatal va pretendre, atès la competència en ordenació de l'esport que correspon en exclusiva a les comunitats autònomes dins dels seus àmbits territorials.

Així, la sentència redefineix la modificació de l'article 32.4 de la Llei 10/1990 en tres àmbits essencials del contingut del precepte:

i. Sobre l'obligatorietat de tenir llicència federativa única per participar en competició oficial de qualsevol àmbit territorial.

El Tribunal, en la seva decisió, esmenta que els potencials títols competencials pels quals el legislador estatal va considerar ésser competent per establir l'obligatorietat a qualsevol practicant d'esport d'adquirir llicència federativa única per participar en competició oficial de qualsevol àmbit territorial podien ser dos: i) la competència per a l'ordenació de l'esport estatal en el seu conjunt quan aquesta actuació tingui transcendència *supraautonòmica*; i ii) la competència per determinar les condicions bàsiques de la unitat de mercat.

Tanmateix, el denominat **efecte horitzontal** de la llicència única —pel qual es pretén exigir una llicència "habilitada" a nivell estatal per participar també en competició d'àmbit exclusivament autonòmic— no pot en cap cas considerar-se derivat de la facultat de l'Estat de coordinar l'ordenació esportiva en el seu conjunt per causes d'interessos generals de *supraterritorialitat*; ni pot tampoc atribuir-se a la competència estatal per motiu d'unitat de mercat —ja que aquesta competició autonòmica no té incidència "directa i significativa" sobre l'activitat econòmica pel seu caràcter preeminentment amateur. Així, es fa palesa la manca de títol competencial de l'Estat per regular les condicions per a la participació en competició oficial autonòmica i el Tribunal Constitucional determina una única interpretació possible de l'article 23 impugnat: per participar en **competició oficial exclusivament d'àmbit estatal** caldrà estar en possessió d'una llicència federativa emesa per la corresponent federació autonòmica degudament integrada a la corresponent federació estatal.

La Sentència del 12 d'abril del Tribunal Constitucional deixa sense efectes la llicència única en l'àmbit autonòmic i fixa que les condicions exigides en l'article 23 de la Llei 15/2014 són únicament aplicables a la competició d'àmbit estatal. La Sentència **elimina així l'efecte horitzontal de la llicència única.**

ii. Sobre el repartiment de quotes i iii. el cens únic

De la interpretació anterior de la sentència per la qual el Tribunal Constitucional fixa que la regulació de l'article 23 impugnat és només aplicable a la competició oficial d'àmbit estatal, es deriven conseqüentment les decisions que segueixen en la mateixa sentència: el repartiment de quotes i l'obligatorietat de cens únic limiten igualment el seu efecte a la competició oficial d'àmbit estatal.

Així, d'una banda, d'acord a l'Alt Tribunal, **les federacions autonòmiques i l'espanyola corresponent només han de repartir-se els ingressos** que les autonòmiques obtenen de les llicències que habiliten per participar en competicions estatals; repartiment que s'ha d'acordar en l'Assemblea General de la federació espanyola segons les majories reforçades que determina el mateix precepte 23.

D'altra banda, l'obligació corresponent a la federació autonòmica de comunicar a la federació estatal el nom, cognoms, data de naixement, sexe, DNI i número de llicència dels federats per a la seva inclusió en un cens únic, **el Tribunal també determina que només és exigible** per als federats que participen en competició oficial estatal.

Atès els extrems exposats, aquest servei emet les següents

CONCLUSIONS

- a) La STC de 12 d'abril de 2018 deroga el sistema de llicència única fixat per l'article 23 de la Llei 15/2014, de 16 de setembre, pel qual es va modificar l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de l'esport.
- b) La STC reinterpreta l'esmentat article 23 impugnat, establint que la regulació en ell continguda només és vigent per a les competicions oficials d'àmbit estatal.
- c) Així, per participar en competició oficial estatal
 - s'haurà d'estar en possessió de llicència federativa emesa per la federació autonòmica corresponent, degudament integrada en la federació estatal.
 - els ingressos obtinguts per les federacions autonòmiques en l'emissió de les llicències que habiliten per participar en competició estatal, hauran de ser repartits amb la federació estatal pels imports que així acordi l'assemblea general de la federació espanyola corresponent, havent de comptar tal acord amb majoria de dos terços de les federacions autonòmiques que alhora representin al menys dos terços del total de llicències estatals.
 - les federacions autonòmiques hauran de comunicar a la federació estatal el nom, cognoms, sexe, data de naixement, DNI i número de llicència dels titulars de llicència que habiliti per participar en competició estatal.
- d) Per participar en competició oficial d'àmbit autonòmic s'estarà a les condicions que la federació autonòmica convingui d'acord a la seva normativa reguladora.

Tot això us ho fem saber, d'acord amb la petició que heu adreçat, tot fent-vos avinent que les opinions emeses pel Servei jurídic de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya se sotmeten a qualsevol altra millor fonamentada en dret.

A Barcelona, el 23 d'abril de 2018

Isabel Pérez Espinosa
Servei Jurídic
Unió de Federacions Esportives de Catalunya